

Det er den eneste langsigtede løsning, og det er kun ved at have en balanceret holdning i denne konflikt, at Danmark som formandskabsland i EU kan spille en konstruktiv og aktiv rolle.

Så kan jeg i øvrigt bare gentage, at den linje, som den danske regering har lagt, ligger fuldstændig inden for rammerne af de beslutninger, der er truffet i EU.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Statsministeren er mig bekendt den eneste europæiske statsminister, det er lykkedes at blive fortolket som forstående over for Sharons aggressiv krig.

Det kan godt være, det ligger inden for rammerne af det, regeringen faktisk har foretaget sig, men den måde, det har ytret sig på, ligger ikke inden for rammerne af, hvad de europæiske lande i øvrigt har sagt og har som rolle i den her situation.

Og så skulle jeg måske videregive det enkle indtryk fra besøget i området og samtaler med de mest fremtrædende fredsfolk i området, at det, man forventer af Europa, det, der er Europas rolle, er at øve det størst mulige pres på De Forenede Stater og på Israels regering for at få internationaliseret den her konflikt og for at få accepteret, at der skal være en stærk international tilstedeværelse for at gennemtvinge freden og gennemtvinge freden på en upartisk måde og på FN's grundlag.

Men det er jo desværre ikke det, Israels statsminister på nogen som helst måde og på noget sted er citeret for at gå ind for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu taler statsministeren om et ligeligt pres. Det skal forstås sådan i statsministerens ordbog, at når Arafat sidder i arrest og ingenting kan foretage sig, så skal han bebrejdes, at han ikke går ud og arresterer folk, som han under ingen omstændigheder kan komme i forbindelse med. Men når det gælder de israelske krigsforbrydelser og en international undersøgelse af massakren i flygtningelejrene, så er statsministerens begreb om ligeligt pres på parterne, at han meddeler Folketinget i går, at han ingen grund ser til, at der bliver en undersøgelse af, om Israel har overtrådt Genèvekonventionen og de internationale retsregler. Det ser statsministeren ingen grund til.

Men skal statsministerens melding om et ligeligt pres nu forstås sådan, at statsministeren og hans regering fremover vil til at lægge pres på Israel? Det vil jo være den logiske konsekvens af det synspunkt. Der er bare intet i debatten i dag, desværre, der tyder på, at det var det, statsministeren mente. Men alt tyder desværre på, at det, statsministeren mente, var, at han fortsat vil sætte kikkerten for det blinde øje, når det gælder massive krænkelse af menneskerettighederne.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Mogens Lykketoft prøver at rejse tvivl om, hvorvidt de udtalelser, jeg er kommet med, nu rent faktisk også er i overensstemmelse med, hvad andre i EU har sagt.

Jeg står her med det spanske formandskabs udtalelse om situationen i Mellemøsten fra den 29. marts, som altså var 3 dage, før jeg kom med min udtalelse. Og her bruger det spanske formandskab følgende udtryk: »Israels legitime kamp mod terrorisme«.

»Israels legitime kamp mod terrorisme«.

Jeg har så med nogle andre ord sagt, at det er forklarligt og forståeligt, at man vil beskytte sig mod selvmordsbomber. Det er da nøjagtig den samme holdning, der ligger til grund, men det er da ikke det samme som at sige, at det så kan føre til nogen løsning. Det kan det ikke. Det er vi jo enige om. Det kan det ikke.

Men man kan da levende sætte sig ind i, hvordan et samfund reagerer, når selvmordsbomber spreder død og ødelæggelse. Enhver kan da med sin forstand forstå, hvorfor det udløser den reaktion, det gør. Men det er da ikke det samme som, at det er en løsning. Og det er det, vi hele tiden må sige til såvel israelerne som til palæstinenserne.

Kl. 13.40

Derfor er jeg nødt til at runde det af med også at sige, at situationen er den, at hvis Danmark førte den mellemøstenpolitik, som hr. Mogens Lykketoft lægger op til, ville Danmark ikke på nogen balanceret måde kunne varetage sit formandskab for EU. Dels ville det ikke være i overensstemmelse med det, der er holdningen i EU-kredsen, dels ville det betyde, at Danmark ikke med vægt kunne tale i forhold til begge parter i krisen.

Derfor er det regeringens balancerede linje, der gør det muligt for Danmark med vægt at varetage formandskabet i EU, også når det gælder mellemøstenpolitikken.